

[Charlotte Antonsen]

En anden ting, som er helt central, når vi ser på fremtiden, er, at vi i højere grad skal medinddrage EU i hele vores planlægning af arbejdsmiljølovgivningen her i landet. I takt med at der kommer flere regler på EU-plan, er det klart, at der er behov for færre regler i Danmark. Derfor må vi også sanere, vi må afskaffe nogle regler i takt med, at EU nu lægger bunden for arbejdsmiljøet i hele Europa. Det er sådan nogle ting, man burde tage med i planen, og ikke psykiske problemer og nye afgifter, som ministeren har lagt op til.

Jeg vil om dagsordenen sige, at jeg er meget overrasket over, at regeringen ikke kan stemme for denne dagsorden. Ministeren forsøger at tale sig ud af problemet ved at referere til en hårfin balance mellem parterne og ministeren selv. Denne hårfine balance er tilsyneladende vippet siden november, for i november var arbejdsministeren med til at vedtage en dagsorden, hvor man sagde, at man samarbejdede med arbejdsmarkedets parter, når det drejede sig om den danske EU-politik, men nu vil man altså ikke have et samarbejde med arbejdsmarkedets parter, når det drejer sig om arbejdsmiljø.

Konsekvensen af det – og det vil jeg spørge ministeren om – er, at så må holdningen hos regeringen jo herefter være, at parterne skal have større indflydelse på den danske EU-politik, end de har på arbejdsmiljøpolitikken. Det er i hvert fald det, der er konsekvensen af dagsordenen fra november, når vi sammenligner den med dagsordenen fra i dag.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når jeg hører fru Charlotte Antonsen, får jeg ligesom fornemmelsen af, at Venstres ordfører ikke vil acceptere, at der er noget, der hedder det psykiske arbejdsmiljø, og ikke er klar over, hvor stort et problem det er. Det er et af de problemer, der bliver større og større med tiden, fordi der bliver færre og færre på arbejdspladserne.

Jeg tror nok, at en lokomotivfører, der har oplevet, at en er hoppet ud foran toget, får nogle psykiske problemer, som han aldrig kommer over. Jeg læste en artikel om nogle af mine kollegaer, søfolkene: Når de er om bord på et stort skib og de er så få ansatte efterhånden, så føler de sig helt alene derude på ver-

denshavene. Jeg kan ærlig talt godt forstå, at de får nogle problemer af det, for de ser aldrig hinanden.

Det er jo sådan nogle ting, som desværre ikke er målelige. Sygeplejersker får dem, mange får dem – det har jeg været inde på før – og derfor kan jeg ikke forstå, at fru Charlotte Antonsen ligesom er bange for, at det er noget, der tages op, for det er ikke sikkert, at fremtidens problemer bliver den form for nedslidning af arbejdere, f.eks. slagteriarbejdere, der knokler, og vel mange andre, der har haft et job, hvor de i hvert fald har skullet bruge næverne.

Vi ser noget andet, og derfor havde jeg håbet med denne debat, at vi var kommet frem til noget, der ligesom skuede fremad. Jeg havde ærlig talt nogle visioner om det her. Nu er det hele faldet på gulvet tilsyneladende – det kan godt virke sådan i hvert fald. Jeg troede, vi kunne kigge fremad, og hvis fru Charlotte Antonsen ikke vil acceptere, at der findes disse former for sygdomme, så synes jeg, man er langt ude i hvert fald som ordfører på dette område, for det er noget, man ikke kommer uden om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Som jeg allerede har sagt i mine to taler, erkender vi i Venstre, at der er noget, der hedder psykiske problemer, og at det er et problem. Det, der er vores budskab, er, at sådanne problemer – som hr. Tommy Dinesen selv siger – ikke er målelige, og derfor nytter det ikke noget, at vi fra centralt hold begynder at definere og lave regler og udvikle. Den slags problemer med mobning på skolerne, med psykisk terror på virksomhederne og ensomhed, fordi man sidder ved en skærm, må løses på de enkelte virksomheder. Vi kan ikke løse det centralt.

Indimellem må vi også læne os tilbage og overveje, om man har løst et problem så godt, at man måske kan begynde at reducere indsatsen. Jeg mener ikke, at der på dette område er behov for, at vi nu tager fat på en ny stor opgave, for det kan alligevel ikke reguleres og kontrolleres fra centralt hold.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg opfatter det ikke således, at Arbejdstilsy-